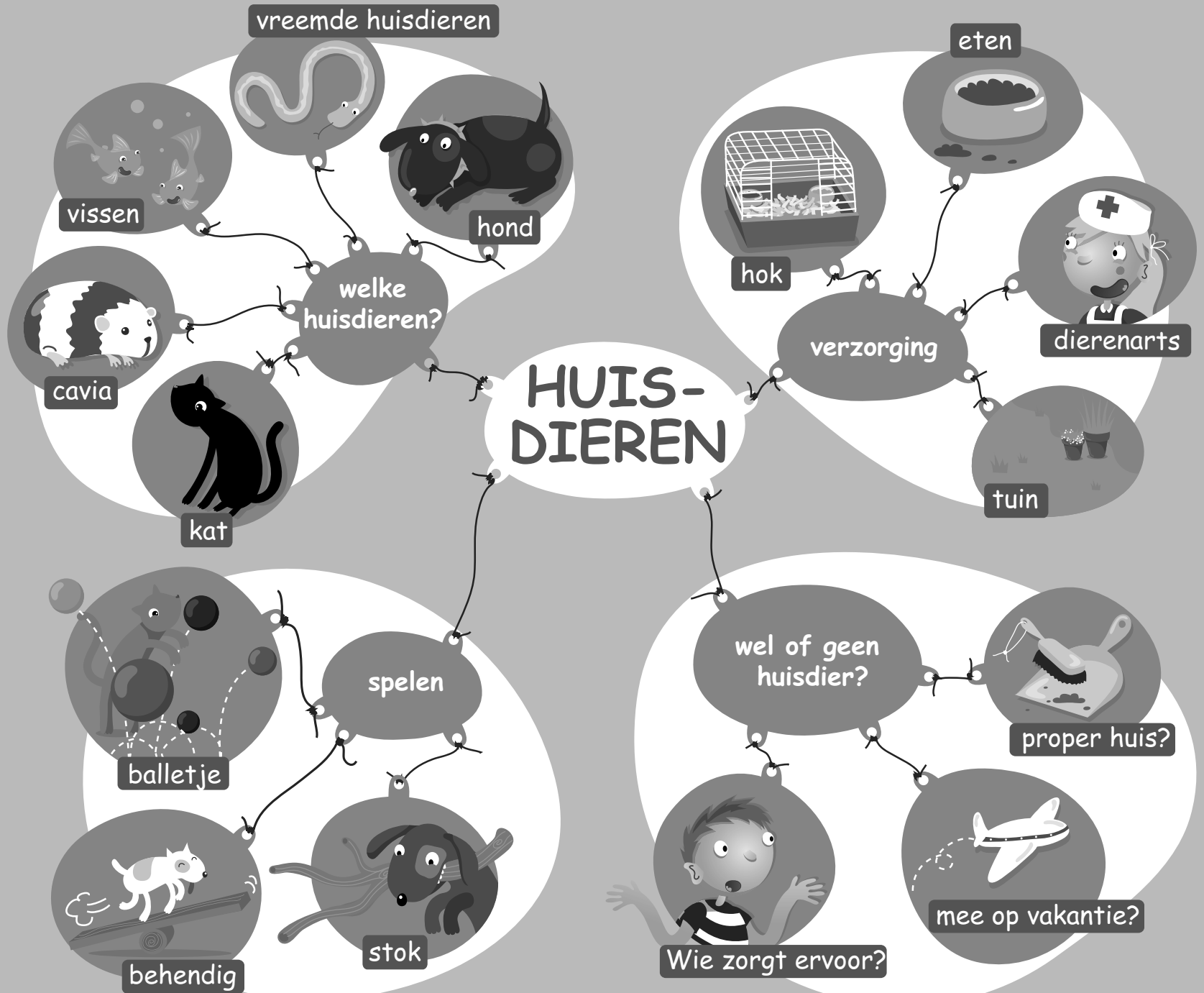

Thema 2: Allemaal beestjes

Les 1: Een tekening in stapjes

- └ Je leert een **stappenplan** lezen en **uitvoeren**.
- └ Je leert woorden herkennen die een **volgorde** aanduiden.

Teken dit gekke dier in je werkschrift.
Zet wel eerst de stukjes in de juiste volgorde!

1

Ten slotte heeft je dier nog een staart nodig. Of zelfs twee! Eén staart lijkt op die van een varken: niet te groot, met een mooie krul erin. De andere staart is heel lang en staat vol haar. Maak je tekening nu af door onder de poten van je dier gras te tekenen.

2

Eerst teken je een grote **rechthoek** in het midden van je blad. Dat wordt het lijf van je nieuwe huisdier. Teken er vlekken in: twee grote en drie kleintjes. Kleur de grote vlekken bruin. De kleine vlekjes maak je zwart.

3

Vervolgens geef je je dier vier poten: vooraan twee **kippenpootjes**, en achteraan twee poten met gevaarlijke **klauwen**. Net zoals de oren van het dier kleur je de poten allemaal **verschillend** in. De kleuren mag je weer zelf kiezen.

4

Daarna geef je je dier een hoofd: teken links bovenaan op de rechthoek een **cirkel**. In de cirkel komen twee groene ogen en een **varkensneusje**. Als je daarmee klaar bent, teken je bovenaan het hoofd twee superlange oren. Je mag zelf de kleur van de oren kiezen, maar de kleur van elk oor moet wel verschillend zijn.

woordenschat

het stappenplan

plan om een taak stap voor stap uit te voeren

uitvoeren

doen

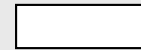
de volgorde

eerst, dan, daarna

ten slotte

als laatste

de rechthoek

vervolgens

daarna

de kippenpoot

de klauw

verschillend

niet hetzelfde, anders

de cirkel

de varkensneus

de neus van een varken

Les 5: Juist lezen

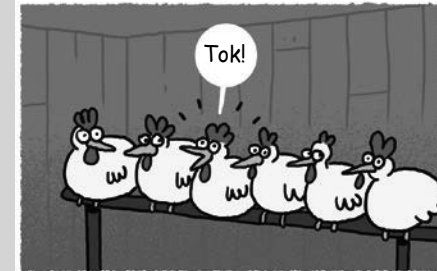
Verdubbelen

Zes dikke, maar toffe kippen
zitten gezellig samen op drie wippen.
Ze maken grappen en grollen,
en zijn met elkaar aan het dollen.
Opeens hoor je er dan eentje zeggen:
“Zullen wij eens ... ronde eieren leggen?”

De kippen rennen naar de hokken.
Daar kruipen ze vlug op hun stokken.
Ze hebben er iets bij verzonnen:
wie er het eerst eentje legt, heeft gewonnen.
“Tok!”, roept dan een van de kippen.
“Ik voel er van binnen één glippen.”

Ploep! De kip laat haar eitje vallen.
Ze staan eromheen met z'n allen.
Het ei is zo rond als een knikker.
Net een pingpongbal, maar dan iets dikker.
“Hoera!”, klinkt het uit zes kippenkelen.
“Nu kunnen we voetbal gaan spelen.”

Ze trappen, ze schoppen, ze hollen.
Ze laten het eitje flink rollen.
Maar opeens is het uit met de herrie.
Je hoort alleen nog heel hard: “Getsie derrie!”
Eén kip keek niet goed uit haar doppen.
Zij probeerde het eitje te ... koppen!

A-tekst

Meneer Mulder krijgt het warm.

Meneer Mulder past op bij An en Tom. Ze moeten altijd vroeg naar bed van hem. Maar Lotte heeft een plan bedacht. An moet zorgen voor het eerste deel van het plan. Ze gaat de trap af. Ze heeft haar knuffel bij zich. Meneer Mulder zit op de bank. Hij kijkt naar de tv. Hij drinkt een glas cola. Opeens staat An in de kamer. Meneer Mulder schrikt ervan. Hij verslikt zich. "Waarom lig jij niet in je bed?", vraagt hij. Hij klinkt alweer meteen boos. "Ik heb zo'n dorst", zegt An. "Mag ik wat drinken?" "Snel dan", broemt meneer Mulder. An loopt naar de keuken. Ze doet op haar gemak. Onderweg kijkt ze naar de klok. Ze ziet dat het tien over negen is. Dan is het nu tijd voor het tweede deel van het plan. En ja, hoor! "Me-neer Mul-der", gilt een stem. Het is Tom. Hij roept vanuit zijn bed. Meneer Mulder zucht. Hij staat op. Zijn knie kraakt. "Wat nu weer?", mompelt hij. Even later staat meneer Mulder naast het bed van Tom. Hij hijgt. Heeft hij even pech dat Tom op zolder slaapt. Nu moet hij twee trappen op en af.

“Wat is er aan de hand?”, vraagt meneer Mulder.

“Ik kan niet slapen.” Tom zegt het met een zeurstem. “Ik ben een beetje bang.”

“Bang?”, zegt de oppas. “Waar ben je bang van?”

“Er zit een draak onder mijn bed”, piept Tom.

Meneer Mulder blaast zijn adem hoorbaar uit. “Welja!”, zegt hij. “Een draak. Toe maar.”

“Echt waar”, zegt Tom. Hij trekt het dekbed op tot aan zijn kin. Dan begint hij te rillen.

“Ik zal eens kijken”, zegt meneer Mulder. Hij laat zich op zijn knieën op de grond zakken.

Dan buigt hij diep voorover. Zijn neus raakt bijna de grond. Hij gluurt onder het bed.

“Ksst! Ga weg, lelijke draak!” Hij staat weer op. “Zo, die is weg.”

“Dus er zat er echt eentje?” Tom kijkt met grote ogen naar de oppas.

“Welnee. Je hebt het maar gedroomd. En nu slapen.”

En zonder nog naar Tom om te kijken, gaat meneer Mulder de kamer uit.

Op de trap komt hij An tegen. “En jou wil ik niet meer beneden zien”, zegt hij.

“Nee, meneer Mulder”, zegt An braaf. Boven aan de trap wacht ze tot

ze hoort dat hij weer in de woonkamer is. “Meneer Mulder!”

“Wat nu weer?” Meneer Mulder komt boos de trap weer op.

An kruipt snel haar bed in. Ze ziet het rode hoofd van meneer

Mulder om de hoek verschijnen. “Wat is er?”, hijgt dat hoofd.

“Mijn knuffel”, zegt An. “Ik heb mijn knuffel op het aanrecht laten liggen.

En zonder mijn knuffel kan ik niet slapen.”

“Waarom ben je dat ding niet zelf gaan halen?”

“Ik mocht niet meer naar beneden van u.” Zo, die zit.

Meneer Mulder blaast en puft. Dan gaat hij de trap weer af.

En even later weer op. Hij gooit de beer op Ans bed.

Op dat moment begint Tom weer te gillen: “De telefoon!”

Meneer Mulder kreunt. Dan gaat hij weer de trap af.

Zo snel hij kan. An kijkt op haar wekker.

Half tien, ziet ze. Precies op tijd!

B-tekst

Meneer Mulder kookt over.

Het plan van Lotte is begonnen. Eerst ging An naar beneden. Ze zeurde dat ze dorst had. Op datzelfde moment gilde Tom van de zolder. Er lag zogezegd een draak onder zijn bed. Toen An weer in bed lag, riep ze meneer Mulder. Of hij even haar knuffel wilde halen. Meneer Mulder hijgt en puft van al dat gesjouw, trap op, trap af.

En dan gaat ook nog de telefoon. Opnieuw rent hij de trap af. An en Tom weten wie er belt. Het is Lotte. Ze belt om te vragen of meneer Mulder even wil komen. Dat is namelijk deel drie van het plan. De oppas gaat snel naar het huis van de buren. Lotte doet voor hem open.

“En wat is hier aan de hand?”

Hij staat nog maar met één voet in de gang.

“Ik hoorde gestommel in de kamer van Bas”, zegt Lotte.

“Ik durfde niet te gaan kijken.”

“Waar is de kamer van Bas?”, vraagt meneer Mulder.

“Op zolder”, zegt Lotte. “De kamer rechts.”

Meneer Mulder is net een ballon die langzaam leegloopt.

Hij laat zijn hoofd hangen. Zijn schouders zakken met een schok af. De lucht komt met een zucht uit zijn mond.

“Natuurlijk. Op zolder!”, mompelt hij. En ook nu sjouwt hij weer twee trappen op.

Op de deur van de kamer hangt een houten bordje.

Bas, staat er met krulletters op geschreven.

Meneer Mulder doet de deur open. Niemand te zien.

Zie je nou wel, denkt meneer Mulder.

Hij wil de deur alweer dichtdoen.

Maar dan bedenkt hij zich. Wacht eens.

Er is niemand te zien. Ook geen Bas!

Aan het bed kun je zien dat er iemand op gelegen heeft, maar nu is het leeg.

Meneer Mulder snelt de trap af. Als hij bijna beneden is, begint er op de eerste verdieping een meisje te huilen. “Ik kom zo!”, roept meneer Mulder. “U hoeft niet zo te gillen. Ik versta u wel”, zegt Lotte, die onder aan de trap staat. “Ik heb het niet tegen jou”, snauwt meneer Mulder. Tie-de-lie-de-lie-de-lie. Opeens gaat de telefoon. “Lotte!”, roept Bas. Hij staat opeens onder aan de trap. Als iedereen gilt, wil hij wel meedoen. “Bas!”, roept Lotte. Tie-de-lie-de-lie-de-lie houdt de telefoon vol. “Wèèh”, jankt Luna. “Help!”, kreunt de oppas. “De telefoon gaat, meneer Mulder”, zegt Lotte. “Ik ga al”, gromt meneer Mulder. Maar ondertussen staat hij alleen maar wat te draaien. “Waar kom jij eigenlijk opeens vandaan?”, vraagt Lotte aan haar broer. “Ik kom van de wc”, legt Bas uit. Tie-de-lie-de-lie-de-lie klinkt het vanuit de kamer. “Wie is dat?”, vraagt meneer Mulder. “Dat kan ik toch niet weten”, zegt Lotte onnozel. “Dan moet u eerst de telefoon opnemen.” “Nee, ik bedoel hem.” Meneer Mulder wijst naar Bas. “O, hij. Dat is Bas”, zegt Lotte. “Hij doet niks”, zegt ze er lachend achteraan. De telefoon houdt op met tiedelen. Tenminste ... eventjes. Dan begint hij weer. Meneer Mulder gaat ernaartoe en neemt op. “Hallo?”, roept Tom aan de andere kant van de lijn. “Met meneer Mulder”, zegt meneer Mulder. “Kom gauw, meneer Mulder!”, zegt Tom. “Er ligt nu echt een draak onder mijn bed.” “Ik ga naar bed”, roept Bas vanuit de gang. “Komt u me nog even instoppen?” “Help!”, roept Tom door de telefoon. “Wèèh!” Luna begint opnieuw te janken. En meneer Mulder denkt: je haalt me de woorden uit de mond.

C-tekst

Zingen en zagen

Arme meneer Mulder. Hij weet niet meer waar hij het zoeken moet. Wie is wie, en wat is er toch steeds aan de hand? Een draak onder een bed. Een jongen foetsie, en dan is hij er opeens weer wel. Een brullend meisje. Steeds die trappen op en af, en ook nog eens van het ene huis naar het andere. Meneer Mulder is er doodop van. Een avondje oppassen, dat was voor hem altijd: een glaasje cola, chips en televisie kijken. Maar dit lijkt wel een wedstrijd hardlopen. Het zweet loopt over zijn rug. Zijn hoofd voelt aan als een opgeblazen ballon. Hij kan bijna niet meer denken, zo moe is hij. En hij moet iets verzinnen, anders loopt het helemaal verkeerd. Als hij ze nu maar allemaal tegelijk in de gaten kon houden ... Dat is het! denkt meneer Mulder. Ik zet ze eerst maar eens bij elkaar. Dan zien we daarna wel weer verder. Meneer Mulder vindt dit een slimme gedachte, al zegt hij het zelf. Hij voelt zich meteen ook weer een stuk flinker. Stelletje snotapen. Hij zal wel eens laten zien wie hier de baas is. "En nu allemaal naar beneden", roept hij tegen Lotte, Bas en Luna. "Pantoffels aan en meekomen!"

In de huiskamer van An en Tom heeft hij de kinderen met een dreigende vinger een plaats gewezen. Luna en haar broer en zus zitten naast elkaar op de grote bank. An en Tom zitten op de kleine. Voor zichzelf heeft meneer Mulder een makkelijke stoel voor de televisie geschoven. "En waag het niet nog één geluidje te maken", zegt hij dreigend.

Hij zet de televisie aan en gaat er eens goed voor zitten. De kinderen kijken elkaar aan. Het was een leuk plan van Lotte om meneer Mulder aan het werk te houden. Maar dat het zo zou aflopen ... Hoe lang zou het duren voor ze weer naar bed mogen? Op de televisie is een dikke mevrouw in een gouden jurk aan het zingen. Het lijkt wel alsof ze ergens heel erg van schrikt.

Haar mond staat wijd open. Haar onderkin trilt. Ze zingt een noot waar geen einde aan lijkt te komen. An sluit haar ogen. De stem van de zangeres zweeft door de kamer. Soms klinkt er luid gekraak dwars doorheen. Dat is meneer Mulder die een handvol chips in zijn mond propt. Dan is er weer de hoge stem van de zangeres. Toch wel mooi, eigenlijk. In de verte is iemand aan het zagen, hoort An. Aan het zagen? Zo laat in de avond? Wacht eens! An opent haar ogen. Dat is geen gezaag, dat is gesnurk. Meneer Mulder is in slaap gedommeld. De anderen hebben het ook gemerkt. Ze lachen zonder geluid. Na een paar minuten glijdt Tom van de bank. Hij pakt de bak met chips en gaat ermee rond. Meneer Mulder merkt er niets van. Die droomt van een gouden zangeres op de vlucht voor een draak.

Die avond laat stappen de vader en moeder van An en Tom hun huis binnen. De vader en moeder van Luna zijn er ook bij. Ze willen nog even iets drinken. Als ze de kamer binnenkomen, schrikken ze eerst even. Maar dan moeten ze hartelijk lachen. Op de grote bank snurken drie kinderen. Op de andere bank slapen er ook nog twee. Tegen elkaar aan. En op de stoel zit meneer Mulder. Met zijn mond open en zijn ogen dicht kijkt hij naar een zwart beeld. Hij zaagt nog steeds dikke planken. “Kijk nu toch”, fluistert Ans moeder tegen de anderen. “Ze mochten zeker nog even opblijven. Het is ook zo’n schat, die meneer Mulder. De kinderen zijn dol op hem.”

Les 6: Dierengedichten

- Je leert dat gedichten vaak over **gevoelens** gaan.
- Je leert dat een dichter vaak 'speelt' met woorden.

1

Nee,
Ik hoef geen hond
Als papa kwaad is
Blaft hij wel in het rond

Nee,
Dat poesje mag je houden
Zusje lief zal me wel
klauwen

Tok tok tok, een kip dan?
Dank u zeer!
Mama kakelt nog véél meer

Nee,
Oók geen aapje
Wat een mop!
Tegen mijn broertje
kan dat dier nóóit op

Nee,
Ik hoef geen **extra** dier
Laat toch zitten
'k Heb er al vier!

- V. Verhelst -

2

Ik zit mij voor het vensterglas
onnoemelijk te vervelen
Ik wou dat ik twee hondjes was
dan kon ik samen spelen

- G. Bomans -

3

Goudvis

Een goudvis in een goudviskom
zwom soms **bedroefd** een rondje om.

Hij dacht dan altijd: waarom zijn
die goudviskommen toch zo klein?

Als ik niet heel voorzichtig zwem
en af en toe een beetje rem,

bots ik nog eens in volle **vaart**
pardoes tegen mijn eigen staart.

- S. De Clopper -

woordenschat

gevoelens
wat je voelt

klauwen
krabben

extra
meer

onnoemelijk
heel veel, heel erg

bedroefd
droevig, verdrietig

de vaart
de snelheid

pardoes
onverwacht